

ZO GOED
OOGT

IMMATERIEEL

ERFGOED.BE

OP BEZOEK TATTOO TANNE

H

et is een zonnige dag in maart als we in Lievegem in Tanne's tot prachtig woonhuis (maar ook tot muziek-, tattooostudio en show-room) verbouwd

bordeel aankomen. Dat renoveer- en experimenteerwerk voeren zij en haar man al enkele jaren eigenhandig uit. Dat was al zo toen we Tanne indertijd leerden kennen. En er is nog wat werk voor de boeg. Het resultaat mag er zijn.

Terwijl onze fotograaf zoekt naar de juiste opstelling voor het maken van de campagnebeelden, geven wij onze ogen de kost. De Maghrebvibes zijn nergens ver weg in dit huis.

Nochtans begon Tanne haar carrière als Tattoo Tanne niet met het handpoken van kleine Berber tatoeages. Haar vel leest als een boek. Zij rolde deze wereld binnen via de typisch Westerse tatoeagecultuur uit die tijd. De cultuur van de ruwe bonken en de dames uit freakshows, Bikers en liefhebbers van tattoos met wapens en harten en doodskoppen. Ah en de typische tafereelen met indianen stammen ook uit die tijd. Die zou Tanne nu niet meer bij zichzelf laten zetten, maar met die beeldtaal rolde zij wel deze wereld binnen.

Een mannenwereld, zo merken we uit het gesprek. Want de tijd ligt nog niet lang achter ons dat potentiële klanten steevast naar haar man vroegen voor het zetten van een tattoo. Zelfs al stond ze daar zelf met het inktpistool in de hand en werkte ze 19 jaar geleden mee aan de eerste wetgeving in Vlaanderen.

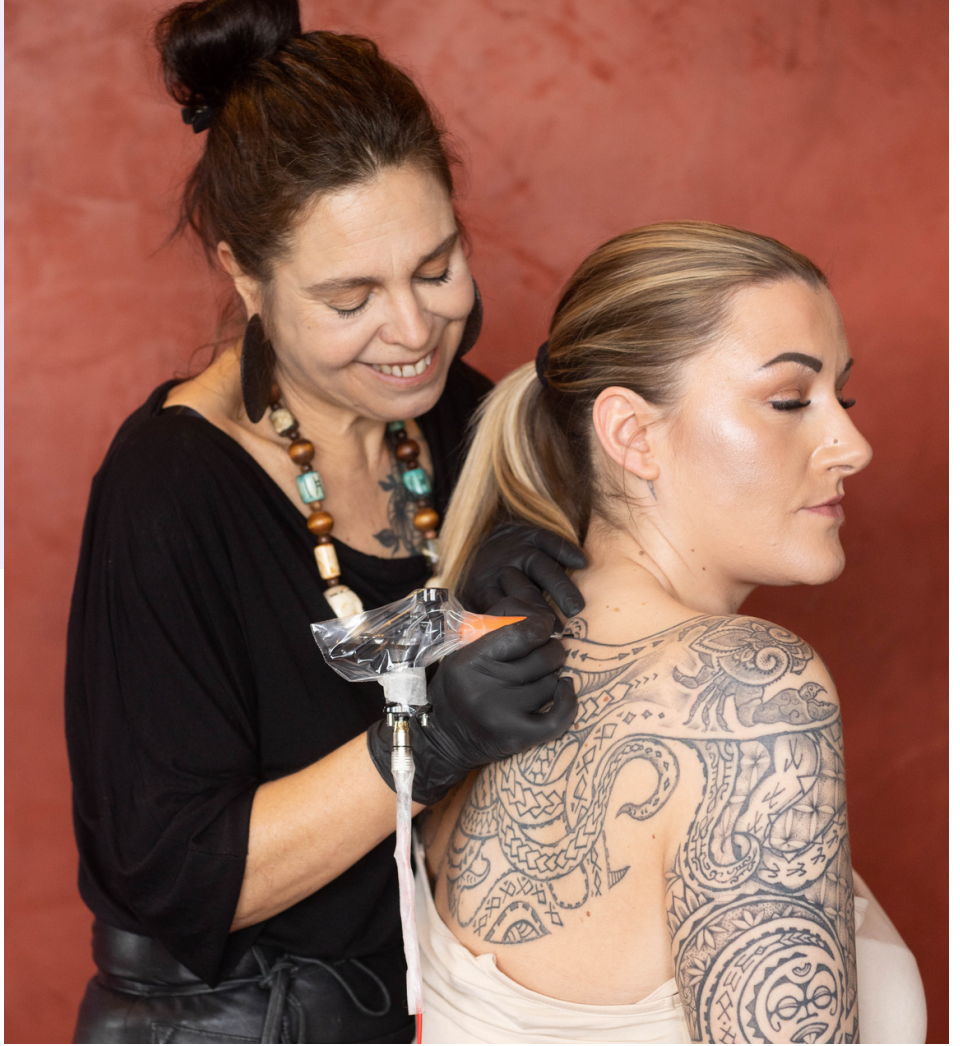
Ze was een pionier onder de vrouwen. En nu het genderevenwicht al wat van de baan is, is het tijd voor meer vrouwen met roots in migratie in het vak, want - zo bedenkt ze - een zwarte, vrouwelijke tatoeëerster kwam ze zelf in Vlaanderen nog niet tegen.

Het zetten van 'mooie plaatjes op ruige mannen' was haar wereld. Maar met de jaren van reizen, internationale conventies

Foto
Tanne zet een tatoeage bij trouwe klant Vanessa. Intussen werden ze al goede vrienden.

Foto

Tanne haalt de inspiratie voor haar tattoos van ovet de hele wereld. Ze verdiepte zich in de Polynesische traditie en kwam in contact met Berber Tattoos uit de Amazigh traditie, de Borneo tribals en met Boeddhistisch geïnspireerde tatoeages uit Azië

en het ontmoeten van traditionele tatoeëerders, groeide Tanne's interesse voor de herkomst van de tatoeagecultuur.

Ondertussen is de fotoshoot afgelopen en zet ze voor ons en haar model, Vanessa, trouwe klant en ondertussen ook een vriendin, nog een koffie.

Tanne (Tane), betekent 'man' in het Polynesisch. Op een beurs, waar ze een stand had, kwam ze door haar naam in contact met de tekenstijl van een meester uit Polynesië. Ze was meteen verkocht. Het begin van een blikverruimende vriendschap.

De betekenis van een tekening of symbool kennen, ook dat is belangrijk voor Tanne. Het verhaal staat voorop: dat van de klant, dat van de tekening.

Tanne ging reizen en verdiepte zich in de Polynesische traditie - haar favoriet -, en kwam in contact met Berber Tattoos uit de Amazigh traditie, tatoeages van de Borneo tribals en met Boeddhistisch geïnspireerde tatoeages uit Azië (Singapore, Maleisië, Thailand en Birma). Het rituele aspect, de symboliek, de betekenisgeving, het werd allemaal belangrijker voor Tanne. Dat tatoeëren nog maar recent terug

toegelaten is in sommige delen van Japan, is info die ze belangrijk vindt om met haar klanten te delen.

De betekenis van een tekening of symbool kennen, ook dat is belangrijk voor Tanne. Het verhaal staat voorop: dat van de klant, dat van de tekening.

Van haar leermeesters kreeg ze de eer getatoeëerd te worden. Het gebruikte materiaal siert nu haar studio.

Uiteindelijk draait het lang niet meer alleen om het resultaat, getuigt ook Vanessa. Zij houdt een stukje huid vrij voor een tatoeage van Tanne's Polynesische leermeester. Het gaat hem hoe langer hoe meer ook om de ervaring en het ritueel van het laten zetten van de tatoeage. Met traditionele instrumenten (stokjes) in dit geval.

Klanten veranderen doorheen de jaren zelf, maar ook het cliënteel zag Tanne evolueren. Mee met de tijdsgeest. De Bikers en andere subculturen delen meer en meer de tatoeëerstool met mannen (en vrouwen) in maatpak of uniform. En

hoezeer Tanne vroeger haar beroep moest verstoppen, vandaag lijkt ze, bij het vernoemen ervan, een magneet op feestjes. Plots heeft zelfs iedereen wel een nichtje dat tatoeages zet.

Waarom Tanne meedoet met de immaterieel-erfgoedcampagne? Omdat tatoeëren zoveel meer is dan een mooie tekening van op het internet plukken en die op je lijf zetten. Omdat het zo'n rijke en gevarieerde geschiedenis heeft, en ze de huidige generatie tatoeëerders en potentiële klanten daarvan bewust wil maken. Omdat het vakmanschap vereist en een ethisch kader. Want ook dat is belangrijk, de klanten helpen nadenken over de implicaties van een keuze en durven 'neen' zeggen.

Maar verder is Tanne er de vrouw niet naar om veel 'neen' te zeggen. Op het ambassadeur zijn voor immaterieel erfgoed zegt Tanne alvast volmondig 'ja'!

Wil je meer lezen over tatoeëren als ambacht op de Grote Verzameling? Kijk dan [hier](#).

(Redacteur: Sarah Kaerts)